

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Duminica a noua după Rusalii.

După înmulțirea pânilor, Isus s'a suit în munte singur să se roage. Făcându-se seară, era singur acolo. Iară corabia era în mijlocul mării, învăluindu-se de valuri, căci era potrivit vântul. Iară întru a patra strajă de noapte, adecă de cătră ziuă, Isus a mers la învățacei-umblând pe mare.

Mirându-se gloatele, de înmulțirea celor cinci pâni și doi pești, din cari s'au săturat toți, se hotărâră între ei să facă pe Isus Impărat al lor. Atunci Mântuitorul, ca să împiedece planul noroadelor, porunci ucenicilor săi să se suie în corabie, să meargă de cealaltă parte a lacului, și acolo să-l aștepte în cutare loc. Într'aceea Isus a slobozit gloatele, și s'a suit în munte singur să se roage.

Vedeți, cum căpitanul nostru Isus fuge de cei ce voiau să-l facă Impărat, cearcă cu tot prețul să se despărțască de aceia, cari voiau să-l înalte la o cinste așa mare. Creștinii de azi, dimpotrivă, cu câtă sete umblă după domnii, după diregătorii și slujbe mari, doreșc să fie cinstiți, preamăriți, înălțați la vrednicii cât de mari. Le place să stea între aceia, pe cari îi văd că-i cinstesc și nu le place de aceia, cari îi prețuesc numai între marginile cuvenite. Mai socotiți apoi cum Isus deși în sgomotul miilor de oameni nu se putea distra cu toate acestea alege ca loc de rugăciune un munte depărtat, unde se suie singur să se roage. Noi creștinii de astăzi cari nu ne putem reculege nici în locuri singuratice și ascunse alegem ca locuri de rugăciune locașurile publice

cari așa ușor ne distrag, ne abat mintea și inima.

* * *

Isus, Domnul Nostru, în vreme ce Apostolii se trudiră mai toată noaptea cu corabia lor ce era în mijlocul mării, vâslind din răspuțeri, fiindcă era potrivit vântul, și valurile apei se ridicau la înălțime; merge la dâșii de cătră ziuă umblând pe mare, pe apă ca și cum ar umbla pe uscat. Văzându-l pe el ucenicii umblând pe mare, s'au turburat zicând: „nălucă este!” și de frică au început a strigă... Aici să cumpănim, că Isus deși se pare că nu e de față, cu toate acestea nu uită de ai săi, cari se ostenesc, se trudes și pățimesc, sunt în suferințe.

Sunt o seamă de suflete, cari socotesc închipuirile din mintea lor ca și când ar fi cercetări ale Domnului, și luminări ale harului ceresc, până când de fapt sunt înșelăciuni și amăgiri diavolești, cum sunt toate iscodirile și tălmăcirile ce le fac Pocăiții din zilele noastre, cari vreau să se arete mai învățați și mai pe sus decât alții, cărora le vine mai bine și mai îndămână să nu umble la biserică, să nu recunoască pe preoți, să nu se spovedească, cuminece, și altele. Dimpotrivă sunt alte suflete, cari socotesc pe însuși Domnul Isus ca o nălucă, și nu voesc să primească anumite înștiințări, luminări și îndemnuri ale harului dumnezeesc, ca adevărate descoperiri și luminări cerești, ci pe acelea le disprețuesc, nu le bagă nici într'o seamă. Deci grijiți bine, frați creștini și luați aminte să nu dați crezământ la ori ce spirit. Ci ascultați ce ne învață Sfântul Apostol Ioan: *Să nu credeți la tot spiritul, ci să cercați spiritele, de sunt dela Dumnezeu; căci mulți proroci minci-*

noși au ieșit în lume (1 ep. 4. 1.) Adecă să cercetați bine ce învățături vă propovăduesc acei proroci noi? Sunt acelea învățături în conglăsuire cu mintea sănătoasă și cu legea lui Dumnezeu ori nu sunt? Aduc acele învățături pacea lui Dumnezeu, pacea inimei tale, ori nu o aduc? Te fac mai smerit, mai ascultător, mai bun, neîncrezându-te în judecata ta, ci singur în Dumnezeu?

* * *

Sf. Petru, din o dragoste deosebită, ce o nutria cătră Domnul Isus care le spusese: *Cutezați, eu sunt, nu vă temeți îi zise: Doamne, de ești tu, poruncește-mi să viu la tine pe apă.* Nu se teme de nimica cel ce făcând ceva e îndreptat și povățuit de voința lui Dumnezeu și de gândul că ochiul lui Dumnezeu îl vede ori când și în ori ce loc.

Isus a zis cătră Petru: vino! Și ieșind Petru din luntre, umbra pe apă ca să vină la Isus. Dară văzând vântul cel tare, s'a temut, și începând a se afundă a strigat zicând: Doamne mântuește-mă. Isus întinzându-i mâna, l'a apucat și i-a zis: Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit? Și intrând ei în corabie, a stătut vântul.

Așa se întâmplă și cu aceia, cari se apucă de ceva lucru, se bagă în vre-un negoș, în o afacere, socotind că vor duce-o la bun sfârșit cu singure puterile lor... Cu Dumnezeu nu-și bat capul, nu cred în Dumnezeu, nu cer ajutorul Lui, ci se încred numai în puterile lor, în mintea și înțelepciunea lor.

Să învățăm de aci: să ne punem toată încrederea și nădejdea noastră în Dumnezeu când ne apucăm de ori ce lucru să ne facem frumos crucea, și să cerem ajutorul lui Dumnezeu; așa și la sfârșitul lucrului să mulțumim lui Dumnezeu. Așa fac creștinii cei buni, creștinii plini de credință. Așa făceau părinții, moșii și strămoșii noștri.

Câteva obiecțiuni din revista sectei

„Studentii Bibliei“.

Anul 1927.

de Patrițiu Birlea.

Să vedem ce este adevăratul înțeles al celor 1000 ani amintiți în Apoc. 20. 4. „Aceștia trăiesc și domnesc cu Hristos o mie de ani.“ Adevăratul înțeles e următorul:

Sfinții, mărtirii domnesc cu Isus 1000 ani, adecă până la învierea cea de urmă, când vor învia cu toții, atunci nu numai sufletește dar și trupește vor lua parte în glorificarea lui Isus. În general sunt fericiți sfinții, martiri, a căror suflete după moartea trupească ajung în cer, unde numai dreptii pot să ajungă. Viața aceasta a sufletului Isus o numește înviere. (Ioan 5. 25. asemenea și la S. Pavel. Efez 5. 14.) Moartea cea dintâi este moartea trupului adecă, când moare trupul și numai sufletul este judecat la osândă, a două moarte este când la judecata de pe urmă și trupul este osândit după cum se vede, în Apoc. 20. 14. Tot așa stă și cu aceia, cari se mântues. Când moare trupul însă sufletul se mântuește se zice înviere sau prima înviere. După cum se vede Ioan 5. 24. „Și la judecată nu va merge, ci va trece dela moarte la viață.“ Tocmai așa când la judecata de pe urmă și trupul va lua răsplata bună, se poate numi a 2-a înviere, după cum la Apoc. 20. 5 cea dintâi se numește prima înviere. Conform acestora ușor se poate explica Apoc. 20. 6. „Fericiți și sfinți sunt aceia, cari au parte la prima înviere, căci asupra acestora moartea a 2-a nu are putere, ci vor fi preoții Domnului și a lui Isus, cu care domnesc 1000 de ani.“ Aici așa trebuie explicat: fericiți și sfinți sunt aceia, a căror suflete după moartea trupului au ajuns în cer (fericirea aceasta se simbolizează cu pacea de 1000 ani) Acei cari odată domnesc cu Hristos 1000 ani adică cari s'au mântuit, aceia n'au ce să se teamă de moartea a 2-a. Aceasta tâlcuire a capitolului 20 este conform tâlcuirii Sf. părinți, cari au trăit în vremea apropiată de Isus.

Deci timpul acesta fericit cât petrec sufletele dreptilor, sfinților și a martirilor până la judecata cea de pe urmă, se simbolizează cu pacea de 1000 de ani, deci nu trebuie luat chiar literar 1000 de ani, ci timpul cât se află sufletele lor în fericire până la învierea trupurilor lor. Apoi fericirea sfinților, cari împărățesc cu Hristos după spusa Apocalipsului, se simbolizează cu pacea de 1000 de ani. Că o 1000 de ani nu se poate lua literar, se vede la Psalm 89. „Că o 1000 de ani înaintea Domnului, e ca ziua de ieri, care a trecut.“

Scopul venirii lui Isus nu este, ca să împărățască numai o mie de ani, ci în vecie.

Se spune la Matei 16.27. „Că va să vie fiul omului, cu îngerii. . . și atunci va răsplăti feștecării, după faptele lui.” Deci întreaga judecată va avea loc în acelaș timp. Fără ca să treacă 1000 de ani, cei fără de lege se vor osândi, iar dreptii vor fi fericiți. (Mat. 13. 40—41)

Vedem cât de greșită e părerea lor la pagina 7 unde stă: „In veacul milenar (1000 de ani) toți aceia, cari vor refuza domnia dreapta a lui Isus . . . ca atari vor fi nimiciji.”

De altcum să ascultăm, ca să vedem netemeinicia acestor cuvinte. S. Scriptură (Ioan 5. 28) „Vine ceasul, întru care cei din mormânturi vor auzi glasul . . . cei ce a făcut bine întru învierea vieșii, iar cei ce a făcut rele întru a osândirei.” Deci nu înviza odată pentru 1000 de ani și apoi pentru vecinicie !!??

În sfârșit î-mi adresez cuvintele către voi iubiji cetitori, să nu uităm că împărăția lui Isus nu fine numai 1000 de ani, ci în vecie. Apoi aceasta împărăție nu va fi pe pământ după spusa sf. apostol Pavel (Rom. 14. 17) „Impărăția lui Dumnezeu nu e nici mâncare, nici beură.”

Deci învățătura Ștudenților de Biblie espusă în gazeta lor la pagina 7, că în decursul mileneului vor fi automobile, radio, aeroplane . . . deci aceste toate, devin niște proștii iscodite din partea neguțătorilor de suflete.

Nu poate avea loc 1000 de ani în înțeles literar, căci îngerul spune Sf. Mariei: „Impărăția lui Isus nu va avea sfârșit.” (Luca 1. 33.) Apoi la Fapt. 1. 11 se vorbește de „împărăția vecinică a lui Hristos.”

Prin urmare, dacă împărăția e vecinică, nu are înieles literar, ci în înțeles simbolic. Inseamnă deci 1000 de ani fericirea sufletelor a sfinșilor martirilor, cari sunt fericiți și până la judecata de pe urmă și fericirea aceasta se numește prima înviere (Ioan 5. 25.) Se spune la Apoc. 20. 6. „Fericiți aceia cari au parte la prima înviere, căci asupra acestora n'are putere moartea, ei vor fi preoții lui Hristos cu care domnesc 1000 de ani.” Deci sfinșii, respective sufletele sfinșilor sunt fericite, și până la judecata de pe urmă, timpul acesta fericit se inseamnă cu pacea de 1000 de ani.

Că nu inseamnă 1000 de ani pe pământ cu automobile, aeroplane și radio a

pocăișilor vedem la Matei 22. 30: „Căci la înviere nu se căsătoresc, nici mărită, ci vor fi ca îngerii în cer.” Apoi chiar Dl Hristos spune înaintea judecătorilor lui: „Impărăția mea nu e de pe pământul acesta.” (Ioan 18. 36.)

Din toate cele espuse vedem, cum că împărăția cerului nu are loc pe pământ, căci acolo nu se însoară, nici mărită nu e nici mâncare, nici beutura. (Rom. 14. 17.)

Vorba ștudenților la pagina 7 când vorbesc de radio, aeroplane, automobile, telefoane, nu e cu rațiune, deci toată învățătura lor în privința mileneului e o înșelăciune, ducere la rătăcire a bieților oameni neinvățați.

Ei sau folosit de citatul din Apoc. 20. care l'au tâlcuit după întemeietorul lor Russel, contra învățaturii lui Hristos. Dacă în tâlcuirea sf. Scripturi ar urma aplicările sf. Biserici și a Sf. Părinți cari au trăit în vremuri apropiate de Hristos, sar tâlcui scriptura numai într'o formă, și nu împărșiți în peste 400 de secte.

De altcum Ștudenții Bibliei se mai numesc Russeliști și Mileniști, numiți după 1000 ani, carii îi așteaptă se vină pe pământ! Au și cântări referitor la mileneu.

Le spun cu S. Petru (II. 3. 16) unde se spune despre scriptură. „Unele sunt greu a se înțalege, pe cari neștiutorii, ca celelalta scripturi, le tâlmăcesc greșit, spre perirea lor!”

(Sfârșit.)

Dumnezeu și Preasfânta Treime.

(Urmare)

Știința lui Dumnezeu. Sfânta Terezia.
Tot ce se întâmplă în lume, întâmplări trecute și prezente, cele ce sunt ascunse în viitor și celea mai ascunse gânduri ale inimilor noastre înaintea ochilor lui Dumnezeu strălucesc în cea mai vie limpezeală. Aceasta taină a fost arătată slintei Terezie în chipul acesta: „Fiind într'o zi în rugăciune într'o minută mi s'a arătat cum toate lucrurile se văd și sunt cuprinse în Dumnezeu. Eu nu le vedeam în formele lor proprii, cu toate acestea vederea ce o aveam despre ele, era de o limpezime foarte mare. Ar fi cu neputință să mă încerc a o descrie: cel mult aş putea-o explică prin o asemănare. Voiu zice aşadară că: dumnezeirea este ca un diamant de o transparență foarte limpede și cu mult mai mare calumea. Fiecare din faptele noastre se vede în acest diamant, fiindcă nimica nu poate fi înafara unei imenzități, care cuprinde în sine toate. Oh! cum

aș vrea să împărtășesc o asemenea lumină la aceia, cari săvârșesc păcate necurate și ticăloase, ca să priceapă că păcatele lor nu rămân ascunse, făcându-se sub ochii înșiși ai lui Dumnezeu și în un chip atât de vătămător pentru aceasta maiestate stăpânitoare! Am văzut limpede cât de pe dreptul este vrednic să cadă în iad cel ce face un singur păcate de moarte, pentru că nespus de mare și necuprinsă este vătămarea și batjocura ce se face lui Dumnezeu când se săvârșește păcatul în prezenta lui, în fața lui, iar sfințenia lui nemărginită respinge atât de mult atari fapte. Și întru aceasta strălucște în chipul cel mai minunat mila, îndurarea și milostivirea sa.

(Va urma)

Necrolog. Pe an ce merge se inpuținează vechia gardă venerabilă a vrednicilor păstori sufletești. Cu asta ocaziune cu inimă îndurerată avem să înregistrăm moartea unuia dintre ei, care a fost mândria noastră a preoților, păstorul de model al credincioșilor. Părintele *Petru Birlea* protopopul districtului Mara, parohul Berbeștilor, asesor konzistorial în 8 Aug. crt. a trecut la cele veșnice. După serviciu de un an petrecut cu cinste ca profesor la școala normală din Gherla, ajunge preot în comuna sa natală, unde păstorește aproape un jumătate veac cu atâta zel și iubire, în cât — cu drept cuvânt — se poate spune că el și enoriașii lui au fost un suflet. Păzitor neadormit al credinței și bunelor moravuri în parohia sa, muncitor neobisit în predicarea cuvântului fiind, a știut să cucerească pe aceia, cari au fost puși sub păstorieasa. Sub dânsul s'au zidit

clădirile parohiale, păstoririi sale se atribue cu desăvârșire rădicarea monumentalei biserici, carea este podoaba parohiei. Ca recunoștință pentru vredniciele sale câștigate pe terenul pastoral a fost dinstins cu medalia „Resplata muncii pentru Biserică cl. I.” Ca protopop a știut să-și conducă districtul cu rară înțelepciune fiind de toți iubit. Se poate spune, că în tot județul a avut numai prietini, vrăjmași — nici unul. A trăit 74 ani și a murit în al 49 an de preoție. Prin moartea sa a lăsat în jale o familie distinsă și număroasă. Transmitem intristatei familii expresiunea celor mai sincere regrete. Odihnească în pace!

Primire la Școala Normală din Gherla.

La aceasta școală sunt 26 locuri vacante pentru clasa IV. și 8 locuri pentru clasa V. Cererile va fi a se înainta Preaveneratului Ordinariat din Gherla până în 15 Aug. crt.

Rectificare. În numărul din urmă al revistei noastre am publicat tabloul onorațiilor preoți, cari au luat parte la sfintele exerciții spirituale ținute în Sighet cu sfârșitul luni Iulie. Din acest tablou dintr'o regretabilă greșeală a ramas afară numele onor. părinte din Moisei *Andrei Coman*. Facem rectificarea cuvenită.

Poșta redacțiunii.

Păr. A. C. în M. Aveți toată dreptatea. Am procedat conform dorinței Dv.

M. on. G. T. în Borșa. Avem cunoștință despre sufletul creștinesc al aceluia, despre care ne raportați în scrisoarea Dv. Adaugem numai atâta: Să ne dea Dumnezeu cât de mulți funcționari de felul lui. Multe salutări!

Calendar săptămânal.

14 — 20 August 1927.

14. Dumineca 9. d. Rusalii (Ev. d. Mat. 14. 22.) Pr. Mihea.
15. Luni. adormirea Născ. de Dumnezeu.
16. Marți. M. Diomid.
17. Miercuri. M. Miron.
18. Joi. M. Flor și Laur.
19. Vineri. M. A. Strat.
20. Sâmbăt. Pr. Samuil.